

ШКІЛЬНИЙ ГОЛОС

24 травня
2013 року,
число 5

Випускає учнівська рада Яворівської загальноосвітньої школи I-III ступенів

Щиро вітаємо в рідній школі випускників ювілейних років

НАША ШКОЛА ЗА ПІВВІКУ

*Петро Лосюк,
директор Яворівської загальноосвіт-
ньої школи I-III ступенів,
член-кореспондент Національної
академії педагогічних наук України,
кандидат педагогічних наук,
народний вчитель України*

Піввікову діяльність нашої школи мені наче й легко описати, бо протягом цього часу доводилося долати труднощі, інколи неймовірні, які закарбувалися в пам'яті.

У 1962 році після закінчення з відзнакою фізикоматематичного факультету Івано-Франківського педінституту почав працювати вчителем математики і фізики Яворівської восьмирічної школи.

Хіба що лихим словом можна згадати тих, котрі втратили в селі в 1961 році середню школу, відкрити в 1952-ому.

Тому найголовнішим завданням для мене, як новопризначеного в 1963 році директора школи, стало відновлення середньої школи. Для цього необхідно було створити навчально-матеріальну базу у нелегкі в економічному плані 60-ті роки. Своїми силами побудували приміщення для трьох класних кімнат і майстерні. Хоч в той час вважалось неймовірним, але вдалося побудувати котельню і встановити центральне водяне опалення. Для вчителів збудували два житлові будинки. Це дало можливість у 1967 році відновити середню школу.

У 70-х роках вся науково-педагогічна і організаційська робота була зосереджена на здійсненні обов'язкової середньої освіти в гірському мікрорайоні (села Бабин, Город, Снідавка, Соколівка, Яворів). Так, у 1979 році до трьох дев'ятих класів було набрано 87 учнів.

Школа стала відомою і займала передові позиції в багатьох напрямках за результатами своєї діяльності, зокрема:

- одержуючи міцні знання, значна кількість учнів вступали до вищих та середніх спеціальних навчальних закладів;
- трудове навчання досягло рівня професійної підготовки (різьбярі, ліжникарки, трактористи);
- відомою в Україні стала художня самодіяльність;
- вагомі спортивні досягнення.

Беручи участь у багатьох науково-практичних конференціях та семінарах, знайомився з кращими школами в Україні та за її межами. Вимрювалася школа майбутнього в Яворіві. Знову довелося долати неймовірні труднощі, зокрема п'ятирічну протидію партійних функціонерів. З ласки Божої у 1982 році ввели в дію триповерхову школу – справжній храм знань. Добре обладнані навчальні кабінети, комп'ютерний клас, майстерні, актовий і спортивний зали, стадіон зі збірно-розбірним басейном, гірськолижна база із 300-метровим витягом – все це для розвитку нахилів і здібностей юних гуцулят. Створили

самооплатну школу мистецтв (понад 100 учнів), пізніше відкрили державний центр дитячої творчості. Фольклорні колективи школи «Яворівські візерунки» та «Молода гуцулія» двічі виступали в Києві, а також в Культурному центрі України в Москві та в Бая-Маре і Сигеті (Румунія).

Учні школи забезпечуються гарним харчуванням, підвозяться до школи і зі школи додому шкільним автобусом. Діти, які проживають в місцевостях без транспортної доступності, перебувають у пришкільному інтернаті. Отже, створені необхідні умови для забезпечення рівного доступу до якісної освіти.

Проблемою в школі був температурний режим. І знову – вирішення неймовірного. У 2010 році ввели в дію електрокотельню і наче народилися вдруге, бо в школі стало тепло.

З проголошенням незалежності України за добрим прикладом нашої школи розпочалася розбудова гуцульської школи на етнографічних засадах Гуцульщини – галицької, буковинської та закарпатської. Для вивчення гуцульщинознавства, а це – знання історії Гуцульщини, природи, господарювання, народного мистецтва, фольклору, звичаїв, традицій, підготовлено близько 30 книжок (посібники, хрестоматії, довідники та ін.). Вивчення в школах гуцульщинознавства стало важливим засобом морально-патріотичного виховання дітей та молоді. Яворівська ЗОШ I-III ступенів одержала статус авторської гуцульської школи як регіональної української національної.

На запитання, які наболіли проблеми в освіті, відповідь дають випускники: «У школі нас вчать того, чого не кожному потрібно в житті». І справді, де використовують інтеграл чи структурну формулу бензолу ті випускники, які не продовжують навчання?

За останнє десятиліття в школах відбулося нищення трудового навчання (один урок на тиждень – це майже ніщо). Отже, сільські школярі позбавлені як профільної, так і трудової підготовки.

Для наших гірських умов ми розробили модель гуцульської школи майбутнього, що передбачає поєднання профільного навчання (хоч би суспільно-гуманітарний і природничо-математичний профілі) і трудової підготовки (технологічний профіль) учнів 10-11 класів сільських однокласних шкіл. Для її реалізації необхідний поділ класу на групи в кількості не менше п'яти учнів, на що чиновники не погоджуються. Але боротьба за виживання сільської школи триває.

Підсумовуючи результативність школи за піввіку, пишаємося нашими випускниками – освіченими, працьовитими, національно свідомими громадянами України.

ВИПУСКНИКИ ШКОЛИ:

Школа—наша друга домівка

**Костреук
Марія
Дмитрівна,
випускниця
1973 року**

Де б ми не були, куди б не закидала нас доля, ми завжди мріємо повернутися до своєї рідної домівки, де вчилися ступати перші кроки, вимовляти перші слова «мама», «мир», «батьківщина». Другою рідною домівкою є наша школа, де ми на-

вчилися виводити перші літери, перші слова. І це завдяки нашим другим батькам – вчителям, які так турбувалися про нас.

Здається, що недавно ми повилітали, наче пташенята, зі стін рідної школи, а вже пройшло 40 років. І ніколи не зітреться в пам'яті материнська ласка першої вчительки Мегединюк Л.М., мудрі батьківські поради директора школи Лосюка П.В., вимогливість та дисциплінованість вчителя військової підготовки Лосюка Д.О., класного керівника Павлюка В.Ю., що дало півітку в життя кожному з нас.

Після закінчення школи я вступила до Тлумацького сільськогосподарського технікуму. Закінчивши технікум, продовжила навчання на економічному факультеті Львівського сільськогосподарського інституту.

Працювала на різних посадах в колгоспі «40-річчя Жовтня», а пізніше – в органах місцевого самоврядування – головою Яворівської сільської ради, секретарем сільської ради. Виховала двох дочок, які теж закінчили нашу школу, а цього року закінчують Чернівецький національний університет ім. Ю.Федьковича.

І, як бачимо, зерна науки, посіяні в наші учнівські душі творчим педагогічним колективом Яворівської ЗОШ І-ІІІ ступенів, завжди сходять, ростуть, дозрівають.

Від імені всіх однокласників хочу щиро подякувати вчителям за те, що вони дали нам глибокі і міцні знання, вчили нас жити за законами християнської моралі, допомогли знайти свою стежину у житті. За це низький уклін вам, невтомні працівники освітньої ниви.

Я пишаюсь тим, що тридцять років тому мені випала велика честь бути першим випускником новозбудованої Яворівської школи.

Простори, оновлені й збагачені

І 30 літ як не було

**Петричук
Василь
Васильович,
випускник
1983 року**

новим обладнанням кабінети, просторі коридори і фойє, великі спортивна та актові зали приємно вразили всіх. У той останній шкільний рік ми, випускники, підтримували порядок, щоби, не дай Боже, хтось не писав на новесенькій парті чи не дряпнув стіну. Приємно і радісно було навчатися у новому храмі знань. У 1983 році вступив до Івано-Франківського державного педагогічного інституту ім. В.Стефаника на фізико-математичний факультет. У 1990 році, закінчивши його з відзнакою, повернувся учителем математики, фізики та інформатики до рідної школи.

У 1991 році завдяки директору школи Лосюку П.В. наша школа ввійшла в трійку «Пілотних шкіл» в області, одержавши новий клас з комп'ютерами IBM. Ми з Шкрібляком Я.П. і Рибчуком П.П. стали першопрохідцями з комп'ютеризації.

Вибравши ще у школі математичний напрям і поглибивши знання в інституті, дійшов до висновку, що потужний на той час розвиток комп'ютерної техніки – це моє. Тому подальше життя тісно пов'язане з роботою на комп'ютерах.

Працював на посадах програміста, ведучого спеціаліста відділу автоматизації банківських робіт в «Лісбанку» та «ОЛБанку», оператора з обслуговування електронно-обчислювальної техніки в ТзОВ «Промінь». Останні 10 років – на посаді провідного програміста відділу культури і туризму Косівської райдержадміністрації, поєднуючи точні науки, культуру і мистецтво.

І весь цей час, із 1994 року, працюю в науководослідній лабораторії «Гуцульська етнопедагогіка і гуцульщинознавство» під керівництвом її завідувача – члена-кореспондента НАПН України, кандидата педагогічних наук, народного вчителя України Петра Васильовича Лосюка. Про досягнення НДІ відомо дуже багато, а геніальні слова Петра Васильовича «видавництво під смерекою» стали афоризмом. Жарти жартами, але титанічна робота лабораторії не зупиняється вже 20 років.

І на завершення хочу дати пораду теперішнім школярам. Якщо ви думаєте, що «я на годиннику розуміюся, гроші порахувати вмю, табличку на автобусі прочитаю, то навіщо мені тригонометрія, генетика чи поезія?», – то ви дуже глибоко помиляєтеся. Ця хибна думка болісно проявиться в дуже близькому часі.

Дорогі мої друзі! Ставтеся до навчання відповідально – це ваш стартовий майданчик, база і фундамент дорослого складного життя.

Шкільні роки найкращі, і вони, на жаль, не повернуться ніколи. Цінуйте їх!

Ніби недавно останній дзвінок лунав для мене та моїх однокласників, а вже від того часу минуло 20 років. По-різному склалися долі випускників школи 1993-го. Своє життя я пов'язала зі вчительською справою. Адже після закінчення Яворівської середньої школи вступила на філологічний факультет Прикарпатського університету імені В.Стефаника, а вже у 1998 році почала свою трудову діяльність у рідній школі.

Промайнуло вмить 20 літ...

**Кішук
Оксана
Дмитрівна,
випускниця
1993 року**

Я не жалію ні на мить, що стала вчителем української мови та літератури, оскільки люблю рідне село, рідну школу, дітей – усе, що пов'язане зі школою.

Неначе перегортаючи сторінки минулого, бачу

ті ж просторі класи, рідних вчителів, із теплотою в душі згадую першу вчительку Корпанок В.І. та класного керівника Рибчук М.В., весь педагогічний колектив на чолі з незмінним керівником, директором школи Лосюком П.В. Саме завдяки підтримці старших колег я стала творчою вчителькою, привчаю учнів любити свій рідний край, школу, виховую в них такі риси, як ввічливість, доброту, людяність, повагу до батьків, до праці.

Було і є чого повчитися у своїх наставників-вчителів, хоча й сама вже є наставником і стараюся передати педагогічний досвід молодим колегам. Вже п'ятнадцятий рік працюю в рідній школі і ніколи не забуваю повчань своїх батьків та вчителів, які прищепили мені любов до всього рідного. І скільки б років не минуло, пам'ять про клас, шкільні роки, вчителів не зітреться ніколи.

Ї Х Д О Л І

Незабутні шкільні роки

Незабаром шкільний дзвоник покличе учнів школи та випускників минулих років на свято Останнього дзвоника. Свято – це завжди радість, піднесений настрій, щирі вітання, квіти. . .

Кожного разу, коли переступаєш поріг рідної школи, згадуєш щасливе дитинство, своїх друзів, однокласників, вчителів.

Від і мені всіх однокласників хочу щиро подякувати директору школи Лосюку П.В., класному курівнику Павлюку В.Ю., всім вчителям за те, що вони дали нам глибокі й міцні знання, допомогли знайти свою стежину в житті. До цього часу у нас залишилися незабутні враження від уроків та позакласних заходів, які проводилися в школі. Найбільш хвилюючим було святкування Дня Перемоги, на якому завжди були присутні ветерани Великої Вітчизняної війни. Я пам'ятаю, з якою цікавістю ми слухали їхні розповіді про важкі фронтові дороги.

Після закінчення школи я працював у колгоспі «40-річчя Жовтня», Молдові, Києві, Криму на будівельних роботах. З 1985 року став оператором канатного витягу на гірськолижній трасі Косівської ДЮСШ в Яворові.

Щиро вдячний директору школи Лосюку П.В. за те, що було відкрито цю трасу. Наші діти мають можливість безкоштовно займатися гірськолижним спортом. Тільки одна школа в Україні має таке благо.

Я переконаний, що майбутнє нашої держави залежить від того, якими виростуть наші діти. Заняття спортом відіграють велику роль у зміцненні їхнього здоров'я, вихованні впевненості, цілеспрямованості. І я щиро радю, коли випадає перший сніг і гірськолижна траса в Жолобі зустрічає дітей.

Дорогі сьогоднішні випускники! За роки навчання у школі ви вивчили основи наук, стали справжніми друзями. Але неповторні дитячі літа промайнули. Залишилися тільки спогади і мрії про майбутнє. Від щирого серця бажаю всім здоров'я, світлої долі. Не забувайте мудрих порад своїх батьків, вчителів. Будьте добрими і працьовитими, чесними і розсудливими.

**Павлюк
Микола
Миколайович,
випускник
1973 року**

Острів нашої молодості

30 років – це майже третина століття. За стільки часу змінюються устрої суспільства, покоління, змінюємося і ми. Минуло рівно 30 років, як я закінчила Яворівську середню школу.

Іншою стала я, мої однокласники. Тепер ми не йдемо самі з ранцями і в бантах звичною дорогою, а ведемо за руку своїх синів і дочок. Ми вже не мучимося над важкими завданнями з фізики й геометрії, а допомагаємо своїм дітям, згадуючи вивчене колись у школі.

Кажуть, що шкільні роки – найщасливіший час життя, час безтурботності й радості, час інтенсивного пізнання світу, коли дізнаєшся не тільки швидкість руху, маючи довжину шляху і час, а й те, з ким ітимеш цією дорогою, що тебе спіткає на шляху. Тут пізнаєш щирю дружбу і першу любов. І справді, на цьому тихому острові ми отримуємо ті знання, без яких не попливе у широке море життя жоден корабель.

За рік до випуску перейшли у нову гарну школу, де все почалося по - новому. Це було одне з найкрасивіших місць в селі та районі. Ми пишались цим і захоплювались, адже де добре почувася, там і добре вчишся.

Але і тепер хочеться відвідати ту школу, де 40 років тому в шкільній формі, з квітами у руках слухали перший дзвоник, де провчилися 10 років. Ці класи, коридори, подвір'я, напевне, дихають тим самим духом – духом радості, ширості, юності, коли все тільки починається.

Ми дякуємо своїй школі за те, що дала нам добре благословення в житті. Народна мудрість говорить, що людина – завжди учень. І ми приходимо до нашої школи як ті учні, що майже третину століття тому слухали останній дзвоник і мріяли про те, щоб колись повернутися сюди, на острів нашої молодості.

**Романчук
Василіна
Петрівна,
випускниця
1983 року**

20 - літні спогади

Усе головне в житті людини починається зі школи. Школа – це другий дім, в якому завжди багато яскравих вражень та позитивних емоцій. І кожен з нас мріє, щоб у цьому домі було тепло і затишно, надійно та спокійно. Цей затишок створюють вчителі, учні та їх батьки. Роки минають дуже швидко. Я пам'ятаю, як ще зовсім недавно, нас, маленьких, батьки привели до першого класу. Перший шкільний день неможливо забути. Все нове та цікаве. В школі я знайшла багато друзів. Шкільна дружба – найдовша та найвірніша. Нерідко всі найближчі – друзі шкільних років. Взяти, наприклад, наш 11 клас. Скільки щасливих днів ми прожили разом! Скільки було жартів, різних шкільних свят і концертів! Ми були учасниками чудового колективу «Яворівські візерунки» та займали призові місця в обласних і Всеукраїнських конкурсах. Було дуже цікаво і весело, тому найприємніші спогади супроводжуватимуть нас протягом усього життя.

Під час навчання у школі я займалася музикою і закінчила музичну школу. Але, на жаль, улюблену справу так і не вдалося зайнятися, до вищого навчального закладу не вступила. Проте знайшла роботу в туристичному бізнесі, де працювала адміністратором готелю. Пізніше вийшла заміж, виховую двох дітей, які також навчаються в Яворівській школі.

Я вважаю, що мені і моїм однокласникам пощастило навчатись у такій чудовій школі. Нам було дуже сумно розлучатися з нею.

Ми, випускники 1993 року, вдячні директору школи Лосюку П.В., вчителям за їхню працю, допомогу, збереження та примноження гуцульських традицій. Від щирого серця бажаємо всім здоров'я, терпіння, успіхів!

**Шкрібляк
Любов Василівна,
випускниця
1993 року**

*Чернелицька
Марія Василівна,
випускниця
1973 року*

Згадай, ровесни-
ку, де ріс ти,
Село гуцульське пригадай,
Зумій усі діла відкласти,
Чекає школа, приїжджай!
Доба чи дві, більше не треба.
Та спогад лишиться навек.

Завітайте до рідної школи

Діла не дінуться від тебе,
Лиш трішки їх відсунь набік.

Бажання є – можливість знайдеш.
Не раз, мабуть, ризикував.
Зате ти сам собі покажеш:
Родинний поклик не пропав.

І ще раз випаде нагода
Зійтись разом, як колись.
Життя – бо йде вже від порога,
Хоч на годину в юнь вернімсь.

Вернімося в те безтурботне,
Щасливе, радісне буття,
Безцінне та безповоротне
Для кожного шкільне життя.

Бо все прийшлося нам пережити,
У кожного свій шлях в житті.

Вчорашні ми – це наші діти,
Та вже й онуки золоті.

За них ми молимося щоденно
І їх турботами живем.
Життя прожито недаремно –
Залишим їх, як відійдем.

Та ні, спішити ми не будем,
Як Бог дозволить, поживем.
Чимало ще в житті здобудем,
Бо зрілим полем вже ідем.

Та за усі життя здобутки
Найперш завдячуєм батькам,
І школі—за найперші букви,
Низький уклін учителям.

Хто ми хто?

1846 р. – відкрита перша школа в Яворові.

1 вересня 1952р. – відкрита середня школа.

1 вересня 1961р. – середня школа реорганізована у восьмирічну.

1 вересня 1967р. – відновлено середню школу в Яворові.

4 липня. 1974 р. (м.Москва) – П.В. Лосюк захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата педагогічних наук.

1 грудня 1980р. – введено в дію гірськолижну базу з 300-метровим витягом (Василь Крамарук – учень школи здобув срібну медаль на Всеукраїнській спартакіаді, кандидат в майстри спорту).

1 вересня 1982р. – введена в дію нова школа.

1989р. – П.В.Лосюку присвоєно звання «Заслужений вчитель України».

1990р. – за проектом «Пілотні школи» в школі встановлений комп'ютерний клас.

25 лютого 1991р. – у школі відкрито літературно-краєзнавчий музей Лесі Українки.

23 травня 1991р. – перша зустріч освітян усіх трьох частин Гуцульщини – галицької, буковинської і закарпатської.

1994р. – П.В.Лосюка обрано членом-кореспондентом Академії педагогічних наук України.

1996р. – урочисто відзначено 150-річчя школи.

1999р. – П.В.Лосюк переможець обласного конкурсу «Директор сільської школи».

2000р. – на базі школи проведена Міжнародна науково-практична конференція «Комп'ютерне забезпечення навчального процесу в сільській школі».

2-5 березня 2000р. (м.Київ) – Диплом учасника 2-ї міжнародної виставки освіти, навчання та ділового управління. «EDUCA EXPO 2000».

2002р. (м.Київ) – презентація школи в Українському домі (участь в акції Міністерства культури України «Мистецтво одного села»).

2003р. – на базі школи проведена Регіональна науково-практична конференція «Спільна робота школи, сім'ї і громадськості у вихованні екологічної культури учнів і молоді».

Березень 2004 р. (м.Москва) – презентація школи в Культурному центрі України в Москві.

3-6 жовтня 2005р. (Румунія) – в рамках міжнародного співробітництва між Івано-Франківською областю і повітом Марамуреш (Румунія) відбулася презентація школи в м.Бая Маре, в м.Сігет та с.Рівна.

Грудень 2005 р. – презентація творчого доробку школи в Прикарпатському національному університеті ім.В.Стефаника.

3 січня 2006 р. – школу відвідав Президент України Віктор Ющенко.

28 квітня 2006р. – на базі школи проведено IX Зліт обдарованої учнівської

молоді Гуцульщини.

11-13 жовтня 2006р. (м.Черкаси) – Диплом I-го ступеня у фіналі Всеукраїнського фестивалю-конкурсу на кращу модель сучасної сільської загальноосвітньої школи України.

27 жовтня 2006р. – на базі школи проведена Всеукраїнська науково-практична конференція «Морально-патріотичне виховання дітей та молоді: етнографічні засади».

2008р. – П.В.Лосюку присвоєно звання «Народний вчитель України».

2008р. (м.Київ) – школа нагороджена дипломом лауреата Всеукраїнського конкурсу «Добро починається з тебе».

6 березня 2012р. – надання школі статусу авторської гуцульської як регіональної української національної (рішення науково-методичної ради ОПШО).

